33. številka. Ljubljana, v petek 11. februvarja. XX. leto, 1887.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnišvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kaj hočejo?

„Böhmen ist seit jeher der Schlüssel zur Herrchaft in Oesterreich“. . „Desshalb ist die Neuordnung Mittel-Europas, welche 1870 fest begründet wurde, solange nicht endgiltig abgeschlossen, solange Böhmen für die Deutschen Oesterreichs ein unsicheres Gebiet st“. .

„Deutsche Zeitung“ 25. dec 1886

Navedene besede je objavil organ nemškega kluba, Dunajska „Deutsche Ztg.“ dne 25. decembra p. l. v uvodnem članku z naslovom „Ueber den Exodus in Prag“, v članku, ki ga je pisal sam glavni urednik dr. Friedjung. Ta gospod, dasiravno židovskega rodu, kakor večina njegovih sotrudnikov, se zaleti v časih tako, da pove naravnost namero stranke, katero zastopa in začne stvar prekrivati z zavijanjem veliko pozneje, najbrže na ukaz odbora nemškega kluba, ki nadzoruje svoje glasilo.

Navedeni stavki ne razkrivajo nikake skrivnosti, katere bi ne poznali čitatelji slovanskih listov; vender pa so pomenljivi zaradi zveze, v kateri so navršćeni. Iz te zveze je pa takoj spoznati, da Nemci neso zapustili deželnega zbora češkega zaradi krivice od češke strani, ampak zaradi tega, da bi se spremenil sedanji vladni sistem v zmislu germanizatorskih namer, ki jih goji levica glede na ves nenemški del Cislitavije, v prvi vrsti pa glede na Čehe in Slovence. „Novi red srednje Evrope, ki je dobil trdno podstavo leta 1870., ni dovršen dotlej, dokler je Češka za avstrijske Nemce nezanesljivo ali negotovo ozemlje.“ Tako govore oni, ki si prilaščujejo lastnost pravega narodnega nemškega zastopstva. Tako govore oni, ki nečejo zastopati samo pokrajinskih in krajevnih interesov, ampak se postavljajo naravnost v zvezo vsega nemštva. Oni naravnost trdijo, da Čehi nemajo opraviti samo z Nemci češkega kraljestva, ampak z nemško narodnostjo v celoti.

Po takem je postopanje čeških Nemcev umevno ne s stališča jednakopravnosti, ampak jedino s stališča sile in terorizma. Ta terorizem ne zadeva samo Čehov ali sedanje osrednje vlade, ampak seza na ravnost celo do — krone. Ker pa se drži cesarska hiša strogo ustavnih zakonov, in ker torej ne dovoli, da ki jedni narodi s silo delali krivico drugim, hočejo uplivati na najvišjem mestu z neustavnimi sredstvi.

Stranka, ki se je imenovala nekedaj ustavna, se ne sramuje postopati po neustavnih potih. Ta stranka je s slastjo ponatiskavala zadnje tedne iz ravno natisnjenih 2 knjigi obsezajočih Beustovih „spominov“ ono spomenico do samega presvetlega cesarja, s katero je imenovani državnik ob svojem času izpodkopal tla Hohenwartovemu ministerstvu.

Beust je takrat kazal na nevarnost, ki bi pretila Avstriji od ravno tedaj ustvarjene Velikonemčije, ko bi se ne vršile stvari v naši državi v zmislu gospodujočih Nemcev. V spomenici do cesarja je bil omenil, kako da želi tudi cesar Viljem, da bi se avstrijskim Nemcem godilo dobro v toliki meri, da bi jim ne bilo treba pogledov obračati čez avstrijske meje. Ta izjava nemškega cesarja je bila, kakor pripoveduje Beust, Bismarcku preodkritosrčna, a Beust je dosegel, za kar mu je bila pozneje ustavoverna stranka prenehvaležna. Ta stranka se je še le zdaj spominjala moža, ki je zanjo storil več, nego vsi drugi njeni proslavljeni vodje, spominjala se ga je pa samo v tem zmislu, češ, da so tudi zdaj jednake razmere v Avstriji in da je zunanje položenje še nevarniše, nego po l. 1870, zato da je treba cesarsko hišo zopet spominjati na oni preobrat notranje politike, kakeršen je trajal do sedanjega ministerstva.

Tudi so nemški poslanci češkega deželnega zbora, predno so sklenili svoj eksodus, v svojem klubu sklicavali se na to, da je zdaj za izstop ugodno posebno zunanje položenje naše države. Nemci neso torej izstopili iz potrebe, ampak iz pretehtanih razlogov, vsled katerih si obečujejo prejšnje gospodstvo s silo. Čehi so jim samo pretveza, in zato je verovati, da levičarji v resnici izstopijo skupno tudi iz državnega zbora, če jim bodo razmere ugodne. Ugodne pa se jim bodo zdele takoj, če bodo videli, da bi ne bila desnica jedina sosebno glede na pogajanje z Ogersko, ali pa tudi, ko bi v resnici pretila naši državi nevarnost od zunaj. Ko bi se ti dve glavni stvari pokazali neugodni za levičarje, potem ostanejo še v državnem zboru in bodo v nekako odškodnino za nedoseženo glavno namero pa razsajali toliko hujše.

Sicer razsajanje se bo nadaljevalo tako ali tako, kakor je pričelo že v prvi seji zopet odprtega državega zbora. Levičarji so se namreč zopet pobratili; kajti nemško-avstrijski in nemški klub sta se zjedinila zopet za skupno postopanje o glavnih političnih točkah. Židje so toliko časa obdelovali tudi nemški klub, da je slednji zdaj popolnem zavisen od židovske politike, torej od one politike, ki se bistveno v ničemer ne razločuje od politike nemško-avstrijskega kluba.

To obnovljeno, popolnem itak nikdar ne pretrgano pobratimstvo dveh glavnih strank na levici pa se dokaj krasno dopolnjuje, kakor so stvar uredili zdaj. Stara in močnejša kapitalistična stranka ima namreč glavni interes v tem, da pride zopet do krmila; ona se mora torej vesti nekoliko bolj po salonsko. Njej je po namenu dana ob jednem naloga, da izmišljuje taktiko poprek in od slučaja do slučaja. Nemški klub pa nadzoruje stvar toliko, da se kapitalistična stranka ne pregreši zoper glavne germanizatorske namene. Nemški klub se je namreč svoji prvotni glavni nalogi izneveril s tem, da neče več slišati o jednakopravnosti drugih narodov, ampak umeva narodne interese v zmislu gospodstva, nadsile nemškega naroda nad drugimi narodi. Dr. Knotz se je zadnje dni izustil, da Cislitavija mora postati ali nemška ali slovanska; tudi njemu, kakor je sam trdil, ni torej več do tega, da bi se narodnosti omejile na svoje lastne delokroge, ne da bi tujčile druge. Dr. Knotzu in njegovi stranki je v prvi vrsti ne samo za ohranjenje ampak tudi za razširjenje nemške narodnosti v zmislu, da se „novi red srednje Evrope dovrši do cela“ na nemško korist. Ker pa Knotzovi stranki ni do ministerskih sedežev, je umevno, da sme tudi bolj rogoviliti. Ona si dovoljuje delovati z batino, z zunanjo silo, v tem ko mora delati nemško-avstrijski klub bolj po lisičje, in znano je, da ta klub šteje prebrisane lisjake. Tem lisjakom je neposredovalno gospodstvo, aktuvalni dobiček, glavni namen, v tem, ko se poslužuje nemški klub istih lisjakov samo kot dobrih posredovalcev. Je-

LISTEK.

Iz pozabljenih spominov.

(Češki spisal Václav Beneš-Třebizsky)

IV.

„Od božjega jutra se mi kolca vsak hip! — Kaj to pomeni oče?“

„Kruh jej in pij vodo in odleže ti.“

„Kalijo se mi oči, kamor le pogledam.“

„Izmij si jih, vzemi z oken zaveso in boš videla kakor prej.“

„In v prsih mi je tesno, kot bi me stiskale klešče železne.“

„Odpri si modrc. — Ni čuda, da ne moreš lahko dihati.“

„Tudi glavo imam tako težko, da jo komaj nosim!“

„Proč s čepico; ogrni si jo z robcem!“

„Ti bi se iz človeka samo norčeval. — Hodi mi nekam!“

„Kaj za Boga naj storim, če nečeš dobrega sveta?“

„Ko bi tebi tako bilo . . .“

„Niti tožbe od mene ne slišiš!“

Žena videč, da s starim ničesar ne opravi in da je njegov govor tudi tak, kot bi s skale preperele padal kamen za kamenom potniku prav pred noge, šla je ven na podstenje, in oče je imel rad, da mu ni bilo treba odgovarjati. Bilo mu je tudi čudno v prsih in postarni obraz njegov bil je danes nenavadno razpaljen. Moral si ga je včasi ohladiti na oknu, ob katero je bril oster severni veter.“

Na dvorišči zalajal je včasi pes, pa tudi tako, kakor bi mu pluča ne hotela služiti.

In vsako delo je stalo; na gumnu je tiho; v hlevih kakor po živinskej kugi; samo v konjaku ta „pod sedlom“ bel kakor sneg žalostno poveša glavo in strže tla s kopitom.

Ta dvor je bila lepa kmetija; njive je imela boljše od dijamantovega polja, travnike so kosili po trikrat v leta in včasi tudi četirikrat. Razprostirala se je na jednem izmej Oharčinih reber na desnem bregu.

Gospodinja je šla za gumno in gledala v daljino. Levica si je nad oči položila, da bi videla bistreje. Kolcanje jej do zdaj ni odleglo in prsa so se jej tesnila vsak hip vedno bolj.

Kmet je že nekolikokrat vzel v roke knjigo, zdaj jo je odprl, zdaj liste prevračal, vselej samo odstavek prečital, glavo obrnil in zopet od okna do okna sobo prehodil.

Bil je osmi november leta 1620.

Ta dan je po Češkem ljudem tudi jed iz rok padala; in če je kdo kaj djal v usta, okusa to ni imelo. Jednega je zeblo, kakor v najhujšej zimi, drugemu je hotela glava zgoreti, temu se je zdelo, kot bi se pod vsakim njegovim korakom zemlja zmajala, drugemu pa, da se mu vse pred očmi vrti v velikanskem krogu . . . Najžalostneje je bilo pod streho, kjer so koga pogrešali . . .

Omenim mimogrede, da govorim le o ljudeh z zlatim, krvavečim srcem in s pošteno češko dušo.

Predvčerajšnjim so si živež preskrbljevali na Oharčinih bregovih cesarski.

Do tukajšnjega dvora prijezdili so valdštajnski oklopniki. Morali so jim naložiti sena četiri vozove po pet vrst in vsako dobro natlačiti.

Gospodar tega ni mogel niti pojmiti.

Kje je neki vojska kraljeva? — Niti sluha nikjer ni o njej, kot bi bila zakrita s plaščem, pod katerim je vsak neviden.

Včeraj se mu je zdelo, da sliši gromenje topov nekje od Slavetina, predvčeraj je bilo nebo

den klub pomaga drugemu s terorizmom do vlade, drugi klub pa mora v plačilo zato skrbeti, da nemštvo doseže svoje namere glede na Čehe in Slovence.

Po vsem tem je znana že naprej stalna namera levičarjev in vsa taktika, ki jo bosta izvrševala nemški in nemško-avstrijski klub v zopet pričetem državnozborskem zasedanji. Koliko se jima posreči priti do uspehov, to bo zavisno najbolj od krepkih ali šibkih duhov — sedanje desnice.

Deželni zbor kranjski.

(XVI. seja dne 24. januvarja 1887.)

(Dalje.)

Poslanec prof. Šuklje pravi, da stoječ na pragu deželne sobane in takorekoč s potno palico v roki, bi bil opravičen, če bi svojo razpravo omejil le na jedno opazko, če bi namreč le razjasnil, zakaj bode glasoval za predlog odsekove večine in zakaj se ujema z načeli predloženega načrta. Izvestno, poudarja govornik izrecno, z načeli tega načrta ne v tem zmislu, da bi se strinjal z vsako določbo, katera se nahaja v teh 118 paragrafih. To je skoro nemogoče, tako obširna postava, toliko določb, da bi kateri si bodi izmej poslancev tukaj zatajil svoje posebno prepričanje, da bi se ne oziral na to in ono stran, to bi se govorniku zdelo neumestno in prepričan je, da tudi deželni predsednik mora želeti stvarno diskusijo v tem oziru, in njega bi gotovo le užalil tisti, kdor bi hotel svoje glasovanje urediti le po osobnih in ne po stvarnih razlogih. Ali parlamentarna debata vender ni mogoča, in to bi bilo v nekem protivji z njenim značajem, če se govornik ne bi oziral tudi na svoje predgovornike, ako ne bi skušal po svoji moči pobijati, kar se je s protivnega stališča slišalo. In tedaj pride v položaj, da se mu je boriti z nekaterimi udi nasprotne strani, v prvi vrsti s poslednjim predgovornikom baronom Schwegelnom. On je po svoji stroki priznan in mnogo izveden ter skušen diplomat. Govori njegovi imponujejo menda največ po tem, kar bi se utegnilo imenovati diplomatičen blesk. Tudi danes je postopal baron Schwegel jednakim načinom, da tudi o njem velja: „und wo er 's packt, da ist es interessant.“ Ko je prej slišal, pravi profesor Šuklje, moralično uničevati odsekovo večina, spomnil se je anekdote, ki se v zgodovini pripoveduje o francoskem kardinalu Richelieu, ki je dejal: „Dajte mi tri besede od katerega si bodi moža in jaz ga spravim na vislice.“ To pač ne gre zahtevati od večine, da bi za vsako besedo motiviranega poročila odgovorna bila. Tu ne gre drugače. V vsakem motivnem poročilu je precej subjektivnega tistega gospoda, ki ga je sestavil. Kar se pa tiče konečnega predloga, je baron Schwegel sam konštatoval, da je predlog res tak v poročilu, kakor je bil formuliran in vsprejet v odseku. A pri tem je bil odsek narodne večine toliko nesrečen, da je mesto treh besedic, kar pet tiskanih vrstic ponudil baronu Schwegelnu in sedaj se pokaže baron Schwegel s tisto prej omenjeno vrvico. Gospod baron Schwegel se je najprej trudil dokazati, da odsekova večina, sedaj ko je cel mesec pretekel, vender nič drugega ne namerava, nego to, kar je on nasvetoval že 22. decembra m. l. Govornik pa misli, da je razloček vender in nekoliko sadu je vender rodilo to posvetovanje. V odseku se je prišlo k čisto formulovanemu principu. Želela je dati narodna večina deželnemu odboru neko gotovo vodilno načelo, vrhu tega pa se mu je dal še gotov napotek. Kako se more trditi, da je to isto, kar se je nasvetovalo od strani opozicije, je govorniku nerazumljivo. Baron Schwegel spodtikal se je tudi nad stilizacijo drugega odstavka in mala besedica „uredi“ zbola ga je močno. Že v odseku je narodna stranka jasno izrazila, kaj s tem misli, ter je dejala na podlagi principa izraženega v §. 4. postavnega tega načrta, naj stori deželni odbor svoje poizvedovanje, naj poizve o načinu, kako razdeliti področje mej glavnimi občinami in podobčinami, ali da se rabijo besede tega načrta mej županijami in nadžupanijami in potem, če se mu bode zdelo potrebno, naj pride, ali z neizpremenjenim načrtom, ali pa s tako spremembo pred dež. zbor, katero on sodi za primerno. To je vsa tajnost, ki stoji za to kabalistično besedo „urediti“. Govornik pravi, da hoče pozneje odgovarjati Dežmanu, sedaj pa le razložiti, kaj je njega napotilo, da se je zavzel za glavno načelo tega postavnega načrta. Gotovo je, da občinsko življenje v vojvodini Kranjski hira, to je splošno priznano. Kamor koli se gre, so pač izjeme in častne izjeme, pri veliki večini občin vidi se pa, da je avtonomija ostala na Kranjskem le na papirji. Lansko leto se je pritoževal odličen član kranjskega deželnega zbora glede občinskih računskih zaključkov in proračunov in res, koliko je takih občin, kjer nikdo ne ve, kako se gospodari. — Tudi kar se tiče policijskega oblastva in skrbi za zdravstvene razmere, povsod se vidi, kako se godi. Koliko je takih deželnih zakonov, ki se niti izvršiti ne dajo, ker potrebnih organov ni, ker občine neso zmožne. Ako se razgovarja s političnim uradnikom, vsak bode pritrdil, da so okrajna glavarstva prisiljena mnogo takih del opravljati, ki pripadajo občinam, za katera pa občine zmožne neso. Ako se trdi, da so razmere občin na Kranjskem sedaj slabe, da ne ustrezajo opravičenim zahtevam, o tem pač kontroverza ne pristoja. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. februvarja.

Šolski odsek **državnega zbora** sklenil je resolucijo rusinskega poslanca Kovalskega, da bi se v Galiciji osnovala še jedna rusinska gimnazija, odstopiti vladi, da v sporazumljenji z deželno vlado potrebno ukrene. Nemški poslanci so priporočali, da bi se resolucija odstopila vladi s priporočilom, da se vsekako ozira nanjo. Ako bode vlada popraševala gališko deželno vlado, Rusini nikdar gimnazije dobili ne bodo, trdili so nemški poslanci. Ker so se poljski poslanci odločno izrekli proti predlogu nemških poslancev, ga je odsekova večina zavrgla.

Vnanje države.

Ruski veleposlanik Nelidov **bolgarske deputacije** še ni vsprejel. Kakor se govori, dobil je iz Peterburga take instrukcije, da deputacije ne sme prej vsprejeti, da bode že zagotovljen o uspehu pogajanj. Ko bi pa Bolgari ne pokazali dovolj zmernosti, se Rusija ne bode nič zmenila za bolgarske želje. Prava pogajanja se bodo sedaj takoj pričela, ko je prišel v Carigrad tudi tretji član bolgarske deputacije Kalćev, kateri je bil zadržan zaradi karantene. — Veliki vezir je bolgarsko deputacijo jako prijazno vsprejel. Izjavil se je, da Cankova le zategadelj poklical v Carigrad, ker se je nadejal, da ga bode pregovoril, da se spravi s sedanjo bolgarsko vlado. Ker pa Cankov ne mara za sporazumljenje, se turška vlada ž njim več ne pogaja — Turčija se bode držala Berolinske pogodbe in gledala na to, da se ohrani svoboda in nezavisnost Bolgarske

Plovdivski prefekt predložil je konzulom dokumentarične dokaze o agitacijah v **Vzhodni Rumeliji,** katere izvirajo iz Carigrada in Bukurešta.

Srbska oblastva so zaprla nekaj radikalcev, ki so bili z zaprtim hajdukom Soldatovićem v zvezi. Več druzih radikalcev je pa ubežalo v Turčijo in Črnogoro, ker se boje, da ne bi jih zaprli, ker so vsled izpovedeb Soldatovića, močno kompromitovani.

Ruski listi se vesele, da je odstopilo **italijansko** ministerstvo. Nadejajo se, da sedaj pride na krmilo vlada, ki ne bode tako sovražna Rusiji, in zlasti ne bode podpirala avstrijske vnanje politike. Avstrijske in nemške vladne kroge je pa odstop italijanskega ministerstva jako nemilo dirnol. V Berolinu se že boje, da se ne bi novo ministerstvo bolj približalo Franciji. Ta strah ni popolnem neosnovan. Tudi javno mnenje v Parizu se vedno bolj nagiblje na italijansko stran. Večina francoskih listov poslednji čas jako simpatično piše za Italijane. Po poročilih iz Rima se kralj nadeja, da se mu bode posrečilo pregovoriti Depretisa, da še ostane. Potem bi morda ostal še grof Robilant. Ministerstvo bi se potem le malo spremenilo. Nekaj dissidentov bi ustopilo v vlado.

Kakor piše „National-Zeitung“, hotel je **francoski** vojni minister Boulanger poslati neko pismo ruskemu carju. Pismo bi bil v Peterburg nesel vojaški ataše pri tamošnjem francoskem veleposlaništvu, ki je nekaj časa bival v Parizu, a se sedaj vrne na svoje mesto. Kaj da namerja vojni minister, je zvedel minister vnanjih zadev Flourens, ki je takoj vprašal Boulangera, če je res. Vojni minister mu je povedal, da je nameraval odposlati pismo le ruskemu vojnemu ministru. Flourens mu je pa izjavil, da ne pusti, da bi vojni minister za njegovim hrbtom dopisoval s tujimi vladami. Takoj bi odstopil, ko bi se kaj tacega zgodilo. Drugi ministri so potem pregovorili Boulangera, da dotičnega pisma ni odposlal.

Nove volitve za **nemški** državni zbor bodo razkrojile katoliški centrum. Bismarcku se je posrečilo papeža dobiti na svojo stran. Ker pa prejšnji privrženci katoliškega centra nečejo nikakor se izreči, da bi v novem državnem zboru glasovali za septennat, začela je vlada proti njim postavljati svoje kandidate. Dotični kandidati so katoličani, ki so se zavezali, vladi dovoliti vojake za sedem let. Pri volilnej agitaciji pa Bismarcku pomagajo škofje. Tako je Limburški škof prepovedal duhovščini agitovati za nasprotnike septennata. Če bode sedaj zmagal Bismarck pri volitvah, ne bode čudo.

Angliji prete nevarnosti od socijalistov. Ne le, da so bili poslednje dni socijalistiški izgredi v Londonu, temveč socijalisti so raztegnili svoje agitacije tudi na druge kraje. Na južnem Skotskem je vsled socijalistiških agitacij že 12.000 rudokopov ostavilo delo. Štrajkujoči delavci napali so policijo in osvobodili več ujetnikov.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

(Konec.)

Mestni odbornik dr. Stare ni nikakor sporazumljen z nasvetom predgovornika in bode glasoval za nasvet združenih odsekov. Prostor na Češkovem posestvu stal bi po 5 gld. □ seženj. Ako se kupi Töniesovo ali Velkovrhovo posestvo poleg

---

rudeče od Smolnice čez Vrane, a ljudje, ki so prihajali od južne strani, so pa pravili, da je na Podlesu hudo, gori prè tudi v jednomer borovje; a ti, ki so prišli iz Prage, so pa dejali, da od Slanega do glavnega mesta niti sledu vojaške noge ni, kot bi v češkem kraljestvu vladal najglobji mir. V Slanem so neki sicer vrata zaprta; toda na gradbah niti pojma ni o stražah, kot bi prè tamošnji meščani izročili svoje domove v varstvo zmaju s krono, ki iz jednega izmej mestnih stolpov straši majhne in velike otroke do denašnjega dne.

Popoludne je začel naletavati sneg.

Glave sredogorskih vrhov bile so že bele nekoliko dnij, kot bi se te tisočletne češke gore hotele za denašnji dan z vso silo zaviti v smrtno srajco. Samo Oharka, vijoča se po širnej dolini, je črnejša; vasi po bregovih njenih so kakor gnezda, kjer ostri veter včasi zgrabi starim najmilejše mladiče. — — Tudi ptice so hitreje nad tem krajem letele. Grmovje po Oharčinih bregovih je pusto, jelše so upognene k temnim valovom in stare vrbe prešinja veter od Milešovke noter do „duše“.

Gospodinja je pa vendar do zdaj za gumnom. Ne more bržčas nekoga pričakati. Že skozi mrak niti ne vidi; tem bistrejše posluša, če po planini ne zadoni konjski topot, če sablja ob ostrogah ne zazveni. — Ali zaman posluša.

Nocoj niti zakurila ni; posli se za večerjo niti ne mené.

„Nič ne pomaga, mati, če bi do jutra zunaj bila, prehladiš se, uležeš, a ne veš, da je listopadova bolezen najhujša? — Le Bog me varuj, da bi se moral uleči v meseci jedenajstem!“

Gospodar je tolažil ženo, kolikor je mogel, toda sam se je bal bolezni listopadove in kaj še le tega, če bi se moral uleči! Ako ga to jedenkrat vrže, ne ustane več.

A ta večer je ležalo jih pri Pragi na tisoče. izmej katerih ni ustal niti jeden. Vzglavje jim je bila sivožolta glina, odeja tenek sneg, zdravnik smrt in poslednja pesen pošastno šumenje hrastja, pod katerim jih je zasegla kroglja ali meč . . .

Zvečer so v dvoru vse zaprli s težkimi zatvori, na ognjišči pa ogenj zanetili. Gospodar je odprl veliko knjigo, katero je imel danes tolikokrat v rokah, ter začel čitati, kjer so se že zdaleka črnile besede: knjiga Tobijeva . . . Toda jezik se mu je zapletal in hudoval se je nad vetrom, ki je zdaj pa zdaj zapihal skozi dimnik noter in skalil luč. — „In ko so šli, pričela je mati njegova plakati in govoriti: „Palico starosti naše vzel si in poslal od nas. — Oh, ko bi nikdar teh penez ne bilo, po katere si ga poslal . . .“

Gospodinja se je mej čitanjem teh besed tudi začela naglas jokati.

„Prav to bi tudi tebi mogla reči! — Koliko sem govorila, prosila in tarnala! — Ni bilo treba teh skrbij! — Kako bi lehko mirno živeli!“

Oče je zdaj za nekoliko trenutkov utihnil, če prav je trska gorela kakor najdražja voščena sveča, in uprl oči svoje v ženo z nenavadnim pogledom.

„Poslušaj, mati: če bi mi desna roka le količkaj bolje služila, ne bil bi sina samega pustil in šel bi ž njim navzlic svojej starosti. — Sem li ga kam poslal po peneze? — Ali mu nesi dala na pot sama svoj prihranjeni denar — proti mojej volji?“

Žena se zdaj ni upala več ugovarjati, in gospodar je čital dalje, pa z bistrejšim in krepkejšim glasom.

Treska je vsplamenela hipoma s polnim plamenom in takoj je zopet slabo gorela, kot bi hotela popolnem ugasniti. Včasi ni bilo v velikej knjigi niti besedice videti.

(Dalje prih.)

živinskega trga iznašali bodo troški k večjemu 10 do 11.000 gld. Prostor Češkov pa bi veljal naj manj 70.000 gld., a s tem še ni vse opravljeno, kajti treba je, ako se kupi, odpreti najmenj dve novi cesti, kar bi stalo 30.000 gld. Za jedno cesto pa bi se morala kupiti vsaj jedna hiša v Kolodvorskih ulicah, vsaj od deželne bolnice pa kos vrta, kar bi vse stalo vsaj 100.000 gld. Potem bi še le mogoče bilo šolsko poslopje zidati in koliko bi to veljalo? Samo jeden oral se potrebuje za zidanje novega šolskega poslopja, osem oral pa bi se kupiti moralo, ne da bi vedeli, kaj je ž njimi storiti. Pravi se, da bi se hitro zidale hiše na tem razdeljenem prostoru, a tega govornik ne verjame, kajti koliko se je pričakovalo od nove Resljeve ceste, a šest let je že preteklo, odkar je že odprta in ni se sezidala niti jedna hiša in za te lepe, za gradnjo pripravne prostore, našel se še ni niti jeden kupec. Govornik izvaja še nadalje svoj račun o nakupu Češkovega posestva in dospe konečno do tega, da od 11000 □ sežnjev, bi se porabilo 1000 □ sežnjev za poslopje, 1000 □ sežnjev za potrebne ceste, 9000 □ sežnjev pa bi preostajalo za prodajo. Da bi se isti poprodali po 9 gld vsaj v 10. do 15. letih, ni upati. Zakaj torej, če se potrebuje jeden oral, kupovati 8 oral in napraviti 250.000 gld. troškov, za katere bi plačevali obresti po $5^3/_4$% skozi več ko 37 let. Tega ne prenašajo mestne finance, zatorej bode govornik glasoval za živinski trg.

Dr. Vošnjak naglaša, da je vender treba pri tem vprašanji gledati na prihodnjost mesta in na olepšavo. Ako se šola sezida, s tem še ne bode opravljeno, kmalu bode treba zidati tretje šolsko poslopje, treba bode za Št. Petersko predmestje in za Poljane zidati tudi novo poslopje, istotako za mestni del ob Dunajski cesti. Posestvo Češkovo je ceno, meri toliko oral in hiša donaša 1900 gld. na leto. To poslopje bode mestu za marsikaj ugajalo. Že leta in leta se prosi, naj bi se ustanovila obrtnijska šola v Ljubljani in upanje je opravičeno, da jo ministerstvo dovoli. Mesto bode moralo pripraviti potrebnih prostorov in Češkovo poslopje bilo bi prav umestno. Drugo novo poslopje stalo bi najmanje 30 do 40.000 gld. Sploh je govornik za Češkovo posestvo, ker se bode ozemlje vsaj po 10 gld. seženj, če ne takoj, gotovo kmalu prodalo. Govori se, da misli Češkovo posestvo stavbena družba kupiti, razkosati in zidati hiše. No tudi potem bode mesto moralo skrbeti za ceste in kanalizacijo, kar bode stalo vsekako do 10.000 gld. Strah, da bi bilo zidanje novega šolskega poslopja zaradi bližine deželne bolnice nevarno, ni umesten, kajti blaznica na Studenci se bode v kratkem razširila, blaznica v Ljubljani pa popolnem izpraznila, za nalezljive bolezni pa ima bolnica že sedaj druzih prostorov.

Dr. Tavčar meni, da naj se šolsko poslopje ceno zida. Ako se mestna odbornika profesor Zupan in dr. Vošnjak ozirata na prihodnjost, treba se še bolj ozirati na sedanjost. Ako se šola zida na prostoru, po združenih odsekih nasvetovanem, stala bode za 100.000 gld. manj, nego na Češkovem prosestvu. Pomisliti je, da je finančni odsek že naznanil deficit, ozir je treba jemati na strogi dopis c. kr. deželne vlade, da se ima v kratkem napraviti vodovod in urediti kanalizacija, kar bode stalo ogromne vsote. Kje se bode za vse to dobilo denarja? Zmirom in le v jedno mer le iz loterijskega posojila, katerega bodo plačevali naši potomci, tako, da se lahko reče, da vsak pesek, ki se zazida, gre na njih račun. Večjo hvalo si bode mestni zastop pridobil, ako zida, kolikor je moči s svojim denarjem, ne pa, da bi na posodo jemal za potomce, ki se še neso rodili. A saj je profesor Zupan sam priznal, da bode v kratkem času treba zidati še jedno šolo, že v 10 letih, tedaj bode treba zopet zidati in loterijsko posojilo, na katero se zmirom sklicuje, stopi se lahko v jedni noči. Treba torej paziti na vsak krajcar in se ogibati nepotrebnega luksusa za šolske stavbe, ki je bil doslej v modi. Šola sv. Nikolaja bode na jednem, kakor na drugem prostoru na periferiji mesta, in otroci se bodo ravno tako jokali, idoč tja ali tja. Na bivšem živinskem trgu zidalo se bode ceneje in tudi prilično, boljšega prostora ni, torej priporoča govornik, da se mestni odbor za cenejši prostor odloči.

Mestni odbornik Murnik pravi, da ni nesrečnejšega prostora nego Češkovo posestvo, ker šolsko zgradbo že bolnica ovira. Trdil je predgovornik, da se dobi toliko prostovoljnih darov za zvonove in cerkve, a naj se poskusi, koliko bi se dobilo za šole. Vprašanje, kje postaviti šolsko poslopje, bi se lahko rešilo, da so kupi bolnično poslopje in tam sezida šola, drugi veliki prostor pa bi se porabil za zidanje hiš, a drugo je, kje dobiti novce za to. Ranjki Češko, ki je bil jako pameten mož, ne bi bil, če je imelo ali ima njegovo posestvo res tako veliko vrednost, pustil, da bi na njem rastel krompir in trava, davno bi ga bil znal boljše uporabiti. Hiša, stoječa na posestvu, ni za namene šolske, prostori so nizki in ustrezajo le za mala privatna stanovanja, zatorej govornik glasuje za vsak drug prostor prej, nego za Češkovega. Koliko je bilo truda, da se je kupila hiša Urbasova za 30.000 gld., v Kranji so z dosti manjšim naporom kupili več hiš. Odprla se je Resljeva cesta in obljubovalo, kaj bode prometa, koliko se bode hiš zidalo, a doslej se čez toliko let ni zidala niti jedna še. Živinskega semnja na prostoru, kjer se ima zidati šolsko poslopje, ni več in nič se ni treba strašiti tega prostora, saj je najvišja deželna šolska oblast tik zraven zidala učiteljsko pripravnico. Pri nakupu Češkovega posestva napravljali so se jako lepi računi, a ti vsi ne veljajo nič, kajti nikdo ni zračunil, kaj bi veljal ves projekt, ako bi se izpeljal.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški naglaša, da vse, kar se govori o zidanji na Češkovem posestvu, so vse le same fantazije, kakor tedaj, ko se je otvorila Resljeva cesta. Zmirom se naglaša, da bi bile šola predaleč za fante, o dekletih pa nikdo ne govori, ki morajo res daleč hoditi k nunam. Novo šolsko poslopje ne bode dalje ko 10 minut od gimnazije, kjer je do sedaj bila ta šola in ceste do nameravane šole so tudi boljše. Danes živi se v jako praktičnem času in v obče se zahteva, naj bodo šolska poslopja skromneja. Zidalo se bode po nasvetu združenih odsekov dosti ceneje in s tem sklepom bodo Ljubljanski meščani gotovo zadovoljni.

Poročevalec Valentinčič naglaša, da je že omenil izvolitev nasvetovanega prostora za zgradbo nove šole iz financijalnih uzrokov, a da ga tudi iz pedagogičnih lahko priporoča, kajti že l. 1885 je šolski odsek predlagal ta prostor in ravnatelj šole g. Praprotnik sam ga je priporočal. Vojašnica ne bode šole nič motila in videlo se bode da v kratkem času nastanejo nove hiše v bližini novega šolskega poslopja.

G. župan Grasselli opomni, ker je še treba razgovora s posestniki, od katerih se ima kupiti potrebno ozemlje in določila, ali se ima zidati v šoli tudi stanovanje za ravnatelja in prostori za otroško zabavišče, naj bode podrobna debata v prihodnji seji, ko bode še prej ogled združenih odsekov in načelnika stavbenega mestnega urada, in se bode določilo, ali se razpiše natečaj za črtež o gradnji in koliko bode se nasvetovalo nagrade. Ta nasvet se vsprejme in potem javna seja sklene.

Domače stvari.

— (Za „Mir“) nabral je g. Iv. Hribar pri raznih Ljubljanskih rodoljubih 70 goldinarjev. Kakor čujemo, so letos podpore, katere je dobivalo prejšnja leta uredništvo „Mirovo“ od vseh stranij naše domovine, jako izostale. Zato toplo priporočamo vsem rodoljubom, katerim je količkaj mogoče, da se spomnijo zopet letos tega za probujo naših koroških bratov tako zaslužnega lista. Čim bolje se bode „Mir“ razširjal po Koroškem, tem bolje bode rastla narodna zavest in tem bolje se bodo utrjevale naše postojanke ob Dravi.

— („Rogača“) izšla je danes 3. številka. Kakor prejšnje, odlikuje se tudi ta številka po mnogih in prav lepih podobah in po raznovrstni vsebini.

— (Ogenj.) Danes zjutraj ob $^1/_2$4. uri zbudil je trikratni strel na Gradu Ljubljančane iz spanja. Gorelo je v Lichtenbergovi hiši na Turjaškem trgu. Požarna bramba je imela veliko truda, da je v debelem snegu pripeljala brizgalnico in drugo orodje na pogorišče. Ko je bilo vse na lici mesta, bil je ogenj v malo trenutkih udušen. Tleli so le še tramovi in požarna bramba ostala je do 8. ure zjutraj na mestu. V veliki nevarnosti bila je gosp. dr. Schiffrerja rodbina, stanujoča v tretjem nadstropji sosedne hiše, kajti plamen švigal je že do njenih oken. Ogenj nastal je baje vsled tega, ker so v zaboj pod streho nosili pepel in menda tudi nekoliko žerjavice vmes, po kateri se je zaboj unel, potem pa tramovi. V hiši je v drugem nadstropji pisarna mapnih častnikov, ki so preteklo poletje merili po Bosni in Hercegovini in sedaj dotične zemljevide izdelujejo. Tudi oni so imeli mnogo pod streho spravljenega, k sreči rešilo se je vse. Ker je le pol strehe pogorelo, ni škoda posebno velika.

— (Plesni venček Pivških trgovcev) je dne 16. t. m. v prostorih g. Ivana Špilarja v Št. Petru. Čisti dohodek je namenjen Ljubljanskemu „Narodnemu domu“. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Narodna Čitalnica v Škofji Loki) napravi — kakor se nam poroča — 16. t. m. sijajen ples, ki obeta obnesti se izvrstno, osobito, ker bo to prvi ples v jako okusno obnovljenih in na novo opravljenih društvenih prostorih. Kdor pozna plesaželjni Loški krasni spol, se menda tudi ne bo čudil, da se zanimajo za ta ples celo mladi Ljubljanski in Kranjski krogi.

— (Bekštanjska posojilnica) tretja na Koroškem začela je svoje delovanje dne 16. maja, a koncem preteklega leta imela že 136 članov. Deležev I. vrste ima 950 gld., deležev II. vrste 1260 gld., hranilnih ulog 15.191 gld. 15 kr. Čistega dobička je 157 gld. 58 kr. Občni zbor bode dne 27. t. m. ob treh popoludne v posojilnični pisarni.

— (Razpisano) je mesto svetniškega tajnika pri nadsodišči v Gradci. Prošnje do 27. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 11. februvarja. Govori se po zanesljivih virih, da je predlog za imenovanje Celovškega škofa že dogotovljen bil, da pa se je zadnji čas začel v poštev jemati drug nov kandidat.

Rim 10. februvarja. Kralj se včeraj in danes posvetoval s poslanci Spaventa, Bonghi, Nicotera, Luzzati in Mancini. Zborovanje odloženo, dokler se ne reši ministerska kriza.

Capstadt 10. februvarja. Trgovci, ki so došli iz notranje Afrike, pripovedujejo, da je znani potovalec dr. Holub umorjen. Ista osoda zadela tudi njegovo soprogo in spremstvo.

San Francisco 10. februvarja. Pri včerajšnjem koncertu v operi vrgel blazen človek bombo proti Adelini Patti. Bomba se je prehitro razletela in poškodovala blaznega.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

XIII. G. zborični svetnik Anton Klein poroča o dopisu ravnateljstva c. kr. kaznilnice v Ljubljani; ravnateljstvo se v tem dopisu sklicuje na ukaz pravosodnega ministra z dne 3. junija 1886, št. 7712, s katerim se je delo v kaznilnicah ustavilo za privatne osobe, in ravnateljstvo prosi zbornico, naj izreče svoje mnenje o nekaterih točkah.

Odsek se je večkrat bavil s tem predmetom ter se izrekel, naj neposredni promet kaznilnice s privatnimi osobami sploh izostane, nasprotno pa naj bi bilo dovoljeno, da si obrtniki in trgovci naročajo dela, katerih zvrševanje ne škoduje obrtnikom. Odsek torej meni, naj bi bilo dovoljeno, da se za tukajšnje trgovce izdelujejo prav navadne lepenke, lesene škatlje, sodovi za cement iz preskrbljene robe, gumbne vilice in zamaški, iz suknenih ostankov preproge ter iz preje platno.

Poročevalec predlaga torej:

Slavna zbornica naj v zmislu tega poročila izreče svoje mnenje. Predlog se vsprejme.

XIV. Gosp. zborični svètnik Mihael Pakič poroča:

a) O prošnji nekega peka za oprostitev dokaza sposobnosti za nastop in samosvojno zvrševanje pekovskega obrta. Ker prosilec dokaže s spričevali, da se je pekovstva dve leti učil in nad dve leti kot pekovski pomočnik delal in tudi c. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani prošnjo podpira, je odsek o prosilčevi sposobnosti za ta obrt prepričan, zatorej predlaga:

Slavna zbornica naj prošnjo priporoča.

Predlog se vsprejme.

b) O prošnji nekega krojača za oprostitev dokaza sposobnosti za krojaški obrt. Prosilec se je pri svojem očetu, kateri je sicer samosvojno, vender neobdačen izvrševal krojaški obrt, učil krojaštva in pozneje tudi pri njem kot pomočnik več let delal. Zadruga v Kamniku in c. kr. okrajno glavarstvo priporočata prošnjo in odsek se pridružuje temu priporočilu in to tem bolj, ker bi se s tem nekoliko nepostavnemu zvrševanju krojaškega obrta v okom prišlo in bi prosilec mogel svojo družino preživeti. Odsek torej predlaga:

Slavna zbornica naj izvoli prošnjo priporočati.

Predlog se vsprejme.

c) G. zborični svètnik Oroslav Dolenec poroča o prošnji nekega krojača za oprostitev od dokaza sposobnosti za krojaški obrt. Prosilec je dokazal z uradnim potrdilom, da je šest let pri obrtnem oblastvu pravoredno zglašen krojaški obrt zvrševal. Ker c. kr. okrajno glavarstvo v Litiji ne nasprotuje prošnji in je odsek o prosilčevi sposobnosti za ta obrt prepričan zatorej predlaga:

Slavna zbornica naj izvoli prošnjo podpirati.

Predlog se vsprejme.

(Dalje prih.)

Loterijne srečke 9. februvarja.
V Brnu: 23, 82, 84, 79, 78.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
10. febr.	7. zjutraj	741·70 mm.	— 4·6° C	z. svz.	snež.	7·00 mm.
	2. pop.	743·26 mm.	— 2·2° C	z. svz.	snež.	snega.
	9. zvečer	741·01 mm.	— 2·4° C	z. svz.	snež.	

Srednja temperatura — 3·1°, za 2·7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 11. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj		danes
Papirna renta	gld. 77·70	—	gld. 78·15
Srebrna renta	„ 79·85	—	„ 80·25
Zlata renta	„ 109·—	—	„ 109·50
5% marcna renta	„ 96·55	—	„ 97·—
Akcije narodne banke	„ 848·—	—	„ 847·—
Kreditne akcije	„ 270·60	—	„ 271·50
London	„ 128·20	—	„ 128·10
Srebro	„ —·—	—	„ —·—
Napol.	„ 10·13	—	„ 10·11½
C. kr. cekini	„ 6·02	—	„ 6·02
Nemške marke	„ 62·85	—	„ 62·82½

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	164 „	50 „
Ogerska zlata renta 4%		96 „	35 „
Ogerska papirna renta 5%		87 „	10 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		105 „	50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	113 „	50 „
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi		126 „	— „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		„	— „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		99 „	20 „
Kreditne srečke	100	173 „	50 „
Rudolfove srečke	10	17 „	— „
Akcije anglo-avstr. banke	120	104 „	25 „
Trammway-društ velj. 170 gld. a. v.		209 „	—

Št. 81. O. š. s. (88—3)

Oznanilo.

Zaradi oddaje zgradbe šolskega poslopja in vodnjaka za jednorazrednico v Gribljah, sodnijski okraj Črnomelj, vršila se bode zmanjševalna licitacija

dné 2. marca 1887

ob 10. uri zjutraj v Gribljah.

Vse delo je proračunjeno na 6774 gld. 96 kr. in se bode skupaj le jednemu samemu podjetniku oddalo.

Kdor hoče licitirati, uložiti mora 400 gld. kot vadij.

Proračuni, stavbeni načrti in licitacijski pogoji leže pri c. kr. okrajnem šolskem svetu v Črnomlji vsakteremu na pregled.

C. kr. okr. šolski svet v Črnomlji,
dné 6. februvarja 1887.

CACAO
in
ČOKOLADA

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvej Dunajskej razstavi kuhinjske umetnost, bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—55)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, **v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.**

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Podpisani priporoča se za (93—1)

kolarska dela.

Dobrega in suhega lesa ima jako veliko v zalogi. Zagotavlja dobro delo in po najnižjih cenah.

P. FERDINAND ŠAFEC ml., kolar,
v Ljubljani, Vegove ulice št. 9, po dom. „pri Šikci".

Važno za trpeče na prsih in plučih.

Neogibno potrebno zoper **kašelj, hripavost, zaslizenje, katar** in **oslovski kašelj,** za take, ki želé dobiti čist in krepak glas, za **škrofeljnaste, krvične, slabotne, bledične** in **krvirevne** je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislim apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. — Cena 56 kr.

Dobiva se v (727—18)

LEKARNI TRNKOCZY
zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Tujci:

10. februvarja.

Pri slonu: Schlagenhaser z Dunaja. — Töpfer iz Prage. — Urbanja z Dunaja. — Sedlak iz Gradca. — Lilleš z Dunaja. — Tappeiner iz Gorice. — Stagla z Dunaja. — Ortony z Dunaja. — Mandel iz Budimpešte. — Weinberger z Dunaja. — Tomec iz Idrije. — Mihals iz Kočevja. — Ronzoni z Dunaja. — Scmmer iz Reke.

Pri Maliči: Supančič z Dunaja. — Fleischner iz Brna. — Fink iz Kočevja. — Wodenik, Reguli z Dunaja. — Ludowski iz Trsta. — Hanseli, Lemann, Weil z Dunaja.

Kuverte s firmo

priporoča po nizkej ceni

„NARODNA TISKARNA"
v Ljubljani.

Predpust 1887.

5 gld.

10 metrov **TERNO** dvojne širokosti, polvolnati, rosa, laks, bel, svetlomoder in slamnatorumen, razpošilja po poštnem povzetji (39—8)

BERNHARD TICHO v Brnu, Zeljni trg 18.

Uzorci zastonj in franko.

Za notarsko pisarno

išćeta se dobro izvežbana: **koncipijent** (jurist) in **pisar** z lepo in hitro pisavo. — Naslov pove upravništvo tega lista. (92—1)

Prazni vinski sodi

v dobrem in zdravem stanji, dišeči po jako dobrem vinu, iz hrastovine in z močnimi železnimi obroči, **prodajo se po ceni v graščini v Nemški vasi** pri **Krškem** in sicer:

Jeden 112 vederski sod z 10 obroči,
„ 105 „ „ „ 10 „
„ 100 „ „ „ 10 „
„ 97 „ „ „ 10 „
„ 52 „ „ „ 8 „
„ 50 „ „ „ 8 „

Vožnja prosta na železniško postajo, ki je najbližja kupovalčevemu bivališču. Plačilo se dovoljuje, če se more dati varnost, tudi na obroke.

Natančneje pove pismeno in ustno **lastništvo posestva v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 12, II. nadstropje.** (91—1)

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

8 let sem bolehal tako silno za naduho, da sem že bil šel v občno bolnico v Pragi, da bi ozdravel. Pa vsa prizadevanja zdravnikov bila so zaman. Zvedel sem za dr. Rosov balzam. Ko sem ga uživai popolnem po predpisu 14 dnij, sem bil že precej boljši, čez pet mesecev pa sem bil že popolnem dober. Da govorim resnico, lahko povprašate dra. Schütze-ja ml., ki me je res prav po očetovsko zdravil, toda zaman. Nadejam se, da bode to zdravilo tudi drugim tako pomagalo, zategadelj priporočam vsem, ki imajo podobno bolezen, da naj se sami preverijo.

Z velespoštovanjem **Jan Ježek v Hollicch.**

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se *vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje,* kajti to je *glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti.* Najboljše **domače sredstvo,** da se *prebavljenje* uravna, da se pravo *mešanje krvi* doseže, da se odstranijo *sprideni in slabi deli krvi,* je uže več let *splošno znani in priljubljeni*

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz *najboljših, krepilno zdravilnih zelišč* jako skrbno, upliva uspešne pri vseh *težavah pri prebavljenji,* osobito pri *slabem apetitu, napetji, bljevanji, telesnih in želodčnih boleznih,* pri *krči v želodci,* pri *prenapolnjenji želodca z jedmi, zaslinjenji, krvnem natoku, hemerojidah, ženskih bolečinah,* pri *bolečinah v črevih, hipohondriji in melanholiji* (vsled *motenja prebave);* isti oživlja *vso delavnost prebave,* napravlja *kri zdravo in čisto* in *telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje.* Vsled tega svojega izvrstnega upliva je zdaj gotovo in priznano ***ljudsko domače sredstvo*** postal in se *splošno razširil.*

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. **Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.**

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno **dr. Rosov zdravilni balzam** iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno **dr. Rosovega zdravilnega balzama.**

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca **B. Fragnerja,** lekarna „k črnemu orlu" v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: **G. Piccoli,** lekar; **Vilj. Mayr,** lekar; **Eras. Birschitz,** lekar; **Jos. Svoboda** lekar; **U. pl. Trnkoczy,** lekar. V Postojini: **Fr. Baccarcich,** lekar. V Kranji: **K. Savnik,** lekar. V Novem Mestu: **Dom. Rizzoli,** lekar; **Ferd. Haika,** lekar. V Kamniku: **Jos. Močnik,** lekar. V Gorici: **G. Christofoletti,** lekar; **A. de Gironcoli,** lekar; **R. Kürner,** lekar; **G. B. Pontoni,** lekar. V Idriji: **Josip Warto,** lekar. V Ogleji: **Delia Damaso,** lekar. V Trstu: **Ed. de Leitenburg,** lekar; **G. Prendini,** lekar; **G. B. Foraboschi,** lekar; **Jak. Serravalto,** lekar; **Anton Suttina,** lekar; **Karol Zanetti,** lekar.

Vse lekarne v Avstro-Ogerskej imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Da se izognejo vsakej prevari,

opozarjamo vse častite naročnike, da ima vsaka steklenica po izvirnem mojem receptu napravljenega **dr. Rosovega zdravilnega balzama** na jednej strani **v steklo utisneno mojo firmo z zakonito zavarovano mojo varstveno znamko (orel s ščitom na prsih, na katerem so črke „Dr. R.")**, na nasprotni strani pa **natisneno vigneto.** Steklenica je zamašena s **kovinskim zamaškom,** na katerem je tudi **utisnena moja varstvena znamka.** Steklenice so zavite najprej v navod, kako rabiti, potem pa dejane v škatljice iz modre lepenke z naslednjim češkim, nemškim, ogerskim in francoskim napisom po podolžnih straneh:

„Dr. Rosov zdravilni balzam"
iz lekarne B. Fragner-ja, „pri črnem orlu", v Pragi, št. 205—III.,

na konci škatljice je pa natisnena zgoraj omenjena zakonito zavarovana varstvena znamka. — Če ni vse popolnem tako, kakor je zgoraj opisano, zmatrati se mora vsak izdelek za ponarejen.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri rohtanji, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenji, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in otekline se bitro ozdravijo; kjer pa ven teče, *potegne mazilo v kratkem vso gnojico* na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem *rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena.* Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V škatljicah po 25 in 35 kr. (90—1)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnozih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani nagluhost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

BRATA EBERL

prodajata **najboljše** in **najcenejše**

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njijino stroko spadajoče blago. (87—3)

LJUBLJANA. **Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. štev. 4.** LJUBLJANA.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne".